

ROZKRWAWIĆ (6) *vb pf*

rof-, ros- (4), roz- (2).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w roz-); -a- (4) *OpecŻyw, BielKron* (2), *Calag*; -å- (1) *GórnRozm.*

inf rozkrwawić (1). ◇ *fut* 3 sg rozkrwawi (1). ◇ *praet* 3 sg m rozkrwawił (2). ◇ *imp* 2 sg rozkrwaw (1). ◇ *con* 3 sg m by rozkrwawił (1).

Sł stp: rozkrwawić, rozkrawić, *Cn notuje, Linde bez cytatu.*

1. *Zranić do krwi, zakrwawić; cruentare, sanguinare, facere sanguinem Cn* (5) : Bluttig machen. Roskrwáwić/ et vkrwić. Polluere sanguine. *Calag* 95b.

rozkrwawić kogo (2): *BielKron* 465v; (*nagł*) *Naiazd bez okrwawienia.* (-) *Ow nieborak wízkodzony/ á niehcąc potwarzą iść/ żeby kogo íwego vmyślnie rofkrwawił/ vczyniwízy proteftatiq, pozowie GórnRozm* G4v; [*MetrKor* 1576 117/445; *Ieden zápášnik/ [...] dał mu w łeb kámieniem/ y rozkrwáwił go PlutBBud* 87].

rozkrwawić co komu [= sobie] (2): *Iezus noífki íobie rofkrwawil/ ijże po kamieniu oftrym chodzitz muíil. OpecŻyw* 107v; *od żáłości rozkrwáwił íobie ípodnią wárgę/ bo ták miał obyczáy Skánderbeg BielKron* 252.

2. *Spowodować wypływ krwi [co]* (1) : *A wízákoż kto niezna/ trudno íye tego kuśiĆ ma/ rychléy w vchu żyłę nálazízy rozkrwaw íą íż s niey krew dobrze poydźie SienLek* 167v.

Formacje współrdzenne cf KRWAWIĆ.

Cf **ROZKRWAWIENIE, ROZKRWAWIONY**